

LES GITANES DE L'ABPC, PREGONERES DE LA FESTA MAJOR 2016

Galerons, faldilles, clavells i picarols: un pregó que promet emotivitat i diversió

“L'essència del Ball de Gitanes és passar-ho bé ballant i transmetre-ho a la gent”

Emoció, responsabilitat, alegria, por, orgull, agraïment... més responsabilitat... i un “uff!” per descriure i transmetre els sentiments oposats que van tenir quan van conèixer la notícia de que la Comissió de Festes les havia escollit com a pregoneres de la Festa Major 2016.

Ens trobem amb elles al voltant d'una taula de la Sala de Reunions del Centre Social, aprofitant una de les trobades setmanals que fan per assajar i parlar de la festa que estan preparant per la celebració del seu 20è aniversari. És un any molt especial i la tensió es nota en l'ambient. Costa trencar el gel, però quan es deixen anar, afloren totes les emocions.

La creació de la colla de gitanes va acabar impulsant el naixement de l'Agrupació de Balls Populars de Cubelles. Els Gegants, la Draga, els Diables, els Bastons, els Panderos i els Pastorets s'havien anat creant en els últims anys, i la Núria Fonoll i el Siscu Rosell van pensar que seria bona idea portar el Ball de Gitanes a Cubelles. El teixit de balls, any a any s'anava ampliant i cada vegada era més necessari agrupar-se sota un mateix nom per poder funcionar de manera més eficaç.

Una vegada més, el boca orella va funcionar i es va crear un grup amb persones de diferents àmbits que assajaven al pati de les antigues escoles, just on ara hi ha el Centre Social. Van sortir a ballar per primera vegada per la Festa Major de l'any 1996. Les més veteranes recorden que el primer any no van fer versos -ho van deixar pel segon- i que van passar molts nervis. Encara ara en passen, tot i que ho portin apuntat amb bolígraf a l'interior de la mà, o en un petit paper amagat a la butxaca del davantal.

D'aquella primera colla del 96 encara queden tres persones: la Mercedes i el Paco Mateo, que no han faltat mai a la cita des del primer any, i la Mª Àngels, que ho va haver de deixar en algun petit període però que no va dubtar en reenganxar-se de nou. Entre les més veteranes, també hi ha persones com la Mª Carmen, que es va unir l'any següent.

Al llarg de tots aquests 20 anys, han estat moltes les persones que han trenat i dansat amb el Ball de Gitanes de Cubelles, però durant dues dècades només han tingut tres caps de colla: la Marta Blanch, la Júlia Laguna i la Judith Pérez. Més o menys veteranes, però, totes coincideixen en una cosa: el paper del Paco Mateo, l'estaquiro. Ell és “l'imprescindible”, el que les aguanta a totes, sempre disposat a tot. Sense ell no podrien sortir a ballar.

Parlem tota l'estona de les Gitanes, en femení, perquè el grup té una eterna assignatura pendent: des dels inicis són moltes les gitanes que han passat per la colla, però molts pocs els gitanos. A dia d'avui mantenen l'eterna reivindicació de voler captar més nois, però la crida no acaba de quallar. “Intentem portar-nos bé, eh?” asseguren rient, i recorden que són un grup obert, que accepta a tothom, tingui l'edat que tingui.

El tema de l'edat sempre ha perseguit a les Gitanes. Possiblement siguin la colla de Catalunya amb una mitjana d'edat més elevada, però l'essència d'aquest ball ja ho assumeix. L'esperit és de gent madura, segura, sense vergonya, amb ganes de passar-s'ho bé i transmetre aquesta alegria quan ballen. I els rumors que s'escolten de tant en quan, preguntant quan es jubilaran algunes d'elles, encara les encoratja a seguir, perquè tot i que “cada any el Passeig Marítim se'ns fa una mica més llarg...”, l'endemà hi tornem amb les mateixes ganes i la mateixa energia. I és el simple reflex, de que qualsevol persona, vingui d'on vingui, tingui l'edat que tingui, pot participar activament a la Festa Major de Cubelles.

I tornant al pregó, són conscients que possiblement, sense formar part del Ball de Gitanes, individualment, potser no haguessin tingut aquesta oportunitat. Cubellenques de pro, viuen la Festa Major intensament, “i se'ns posa la pell de gallina quan pensem que podem fer el pregó del poble que estimes”, expliquen. Però, com dèiem al principi, el pes de la responsabilitat és gran. “Ens precedeixen pregoners increïbles, el llistó està molt alt i esperem estar a l'alçada”, diuen.

I en el batibull de sentiments, és inevitable que se'ls hi entelin els ulls pensant que la Marta hagués viscut aquest moment al màxim i que hagués estirat del carro amb un somriure d'orella a orella. Reconeixen que els ha costat molt arrencar, que els està costant molt assumir la seva absència. Precisament, però, asseguren que gràcies a pensar en ella han fet més pinya que mai, i així ha estat com han trobat l'impuls, les ganes i la motivació per anar superant totes les coses boniques que els hi ha deparat el 2016. I intenten viure-ho com ho hagués fet ella.

De ben segur que els jardins de Can Travé seran testimonis d'un pregó original, potser amb ball, potser amb versos, potser amb una veu, potser amb més d'una, amb temps pels formalismes, per l'emoció i la diversió. Però segur que no faltará el descaro i la picardia típica de les gitanes, i el record, sempre present de la Marta. Moltes felicitats! Amunt gitanes!

Anna Morcillo